

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 3200 —
Miesięcznie . „ 800. —

Ugłoszenie. Wiersz nonparelowy (cztery szpalty na stronie) Mk. 200.—Przed tekstem Mk. 600.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobne 100 marek za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 1000.—

Cena egzemplarza 200 Marek

Nr 8. (178.)

Łódź, wtorek 20 lutego 1923 r.

Rok V.

Ankieta w sprawie przerwy w ruchu gazowni miejskiej w grudniu r. ub.

Opinia publiczna zaskoczona była w grudniu roku ubiegłego przerwą w dostarczaniu gazu, spowodowaną brakiem węgla. Fakt ten wywołał w prasie miejscowej liczne komentarze zarówno pod adresem kierownictwa gazowni miejskiej, jak i Banku Łódzkiego, uprawnionego, jak wiadomo, przez Magistrat do załatwiania wszelkich transakcyj handlowych gazowni miejskiej.

Celem wyświetlenia istotnych przyczyn przerwy w ruchu gazowni została z polecenia prezydenta miasta przeprowadzona ankieta, której wyniki podajemy w streszczeniu poniżej. Sprawa poniższa niezależnie od względów natary lokalnej, ma znaczenie ogólniejsze, bowiem ankieta stwierdziła, że sprawa niedomagań grudniowych gazowni znajduje się w ścisłym związku z chaosem walutowym, panującym na Górnym Śląsku, skąd dostarczany jest węgiel dla gazowni.

Dyrekcja gazowni miejskiej, począwszy od dnia 17 października r. ub., uskateczniała wszelkie wpłaty za węgiel dla firmy Wohlheima w Katowicach za pośrednictwem Banku Łódzkiego w Warszawie — Oddziału w Łodzi. Wpłaty te dokonywane być musiały w walucie niemieckiej, obowiązującej dotychczas na Górnym Śląsku. Operacje pieniężne prowadzone przez Bank Łódzki na zlecenie Gazowni miejskiej napotykały na poważne trudności głównie z powodu braku giełdy pieniężnej w Katowicach, skutkiem czego musiano nabywać odpowiednie kwoty w walucie niemieckiej na giełdzie warszawskiej, przekazywać je na Berlin (gdzie zawsze jest materiał na giełdzie, gdy na Katowice tylko rzadko), a z Berlina za pośrednictwem Banku Niemieckiego (Deutschebank) do Katowic. Tak długa droga przy przekazywaniu należnych kwot na Katowice w praktyce do-

prowadziła do tego, że kilka wpłat telegraficznych wędrowało do Katowic via Berlin po kilkanaście dni.

Z zestawienia wpłat, dokonanych przez gazownię miejską za pośrednictwem Banku Ludowego w okresie 19-X do 5-XII r. ub. na ogólną sumę z górą 220 milionów, wynika, że firma Wöhlheim w Katowicach nie potwierdziła odbiora marek niemieckich 29.500.000.—, co równało się wówczas 69.458.228.— mkp.

W tych warunkach Bank Ludowy po dwumiesięcznym doświadczeniu próbował drogi bezpośredniej na Katowice, jednakże wobec braku giełdy w Katowicach operacje te przyniosły poważne straty, spowodowane różnicami kursu waluty polskiej i niemieckiej. Ostatecznie w dnia 18 stycznia stan zobowiązań Banku Ludowego wobec gazowni miejskiej przedstawiał się w ten sposób, że wszystkie wpłaty zostały dokonane, a gazownia miejska winna była rzeczonemu bankowi mk. 10 milionów.

Reasumując powyższe stwierdzić należy, że brak węgla w gazowni w grudniu r. ub. spowodowany został przez Bank Niemiecki w Berlinie, który przetrzymywał znaczne kwoty pieniężne prawdopodobnie w celach spekulacji walutowej. Za ten stan rzeczy ani dyrekcja gazowni miejskiej, ani Bank Ludowy nie ponoszą odpowiedzialności. Konieczność uciekania się do pośrednictwa Berlina przy załatwiania tranzakcyj pieniężnych z Katowicami wywołana jest, jak wspomnieliśmy, brakiem giełdy w Katowicach, co wobec utrzymania na terytorjum Górnego Śląska waluty niemieckiej odbija się nader ujemnie na stosunkach handlowo-gospodarczych.

Wreszcie trudności powyższe spotęgowała w znacznym stopniu ustanowiona przez zjazd przemysłowców górniczych w Dąbrowie tabelka kolejności wysyłki wagonów, która potraktowała po macoszemu gazownię i elektrownię Rzeczypospolitej, stawiając je na dwadziestym miejscu na ogólną ilość 22 kategorii spożywców.

Budowa Kolonji Dziecięcej w Busku.

Dn. 14 stycznia r. b. odbyło się pod przewodnictwem barmistrza dr. Piwowara w Magistracie m. Dąbrowy ogólne zebranie członków Komiteta Budowy Kolonji Dziecięcej Leczniczej w Busku im. rektora prof. J. Bradzińskiego. Z ramienia Magistrata m. Łodzi, który jest członkiem wspomnianego Komiteta, w zebraniu ogólnem wziął udział p. Wł. Graliński, st. referent Wzdziału Opieki Społecznej. Najważniejszym punktem porządku dziennego była sprawa oparcia kolonji na nowej organizacji, mającej przy pomocy rządu, samorządów, kas chorych i innych instytucyj kontynuować i finansować budowę sanatorjum dziecięcego w Busku, oraz prowadzić całą akcję dotychczasowego Komiteta.

Wyczerpujące sprawozdanie z dotychczasowej czteroletniej działalności komiteta zdał jego przewodniczący i założyciel dr. Starkiewicz, zaznaczając m. in., że dodatnie rezultaty leczenia dzieci skrofalicznych w uzdrowiska buskiem wykazane zostały po kilkatygodniowej karacji w 87

proc. wypadków. Dzieci leczone pochodziły przyważnie z najbiedniejszych sfer proletariata, jak tego dowodzi następujące zestawienie:

ze sfer robotn.	49 proc. dzieci
„ „ rzemieśl.	16 „ „
„ „ włośc.	4 „ „
„ „ int. pracuj.	10 „ „
z przytulków	14 „ „

Akcja lecznicza Kolonji dziecięcej w Basku odbywała się okresami, obok głównej akcji stałej, zmierzającej do budowy prawdziwego sanatorium dziecięcego, które w pięciu pawilonach swoich leczyć będzie rocznie kilkaset dzieci. Dzięki ofiarności ciał samorządowych, związków zawodowych, kas chorych i t. d. budowa sanatorium posuwa się stale naprzód, obecnie jednak nadszedł czas, aby Komitet przekształcić w Tow. Spółdzielcze, któreby doprowadziło do końca i sfinansowało piękne dzieło, zapoczątkowane cztery lata temu.

Nad propozycją dr. Starkiewicza wywiązała się dłuższa dyskusja, po której zebrani pr. ujeli jednomyślnie wniosek, aby Komitet Budowy Kolonji Dziecięcej w Basku przekształcić na spółdzielnię i w tym celu wybrać komisję z 5-u osób, której zadaniem będzie opracowanie statutu spółdzielni i załatwianie wszelkich spraw z przekształceniem organizacji Kolonji związanych. W terminie trzymiesięcznym zwołanie zostanie 1-c organizacyjne Zgromadzenie Spółdzielców.

Po załatwieniu tej najważniejszej sprawy, mającej pełnąć budowę sanatorium dziecięcego w Basku na tory definitywnej realizacji, postanowiono — na wniosek dr. Starkiewicza — apoważnie Wydział Komitetu do zaciągnięcia w P. K. O. w Warszawie 150 — miljonowej pożyczki, niezbędnej dla utrzymania ciągłości robót przy budowie. Na zakończenie konferencji odczytano dodatkową listę kandydatów na członków — założycieli kolonji, na której to liście, prócz szeregu działaczy społecznych i samorządowych, figurują: Rada m. Kalisza oraz Wydziały Powiatowe Sejmików w Turku, Miechowie, Sandomierzu, Opatowie, Szczecynie i Iłży.

Dzięki niezmożonej energii i wyjątkowej ofiarności przewodniczącego Komitetu, dr. Starkiewicza, sprawa założenia w Basku azdrowiska dziecięcego na wielką skalę zbliża się do pomyślnego końca, co i dla znajdującej się w opłakanych warunkach higienicznych biednej dziatwy łódzkiej mieć będzie niepoślednie znaczenie. Udział Magistra m. Łodzi wniesiony będzie do powstającej spółdzielni w takiej wy-okości, by zapewnić w sanatorium baskim łódzkim dzieciom m. zliwie znaczną ilość miejsc.

B. D.

Z ZAGADNIEN FINANSOWYCH.

Naprawa finansów Rzeczypospolitej i samorzady.

Z inicjatywy p. Prezydenta Rzeczypospolitej odbyła się w ub. m. kilkunastu narada b. ministrów skarbu nad drogami i środkami naprawy finansów Rzeczypospolitej. Po przeprowadzeniu w ciągu pięciu dni wy-czerpującej dyskusji nad przedstawionymi pytaniami, b. ministrowie i kic-rownicy ministerjum skarbu ustalili w ostatecznej redakcji tezy, będące odpowiedzią na postawione pytania.

Wśród też tych w dziale spraw budżetowych następujące pozostają w najściślejszym związku z życiem samorządowem.

„Koniecznym jest ograniczenie do niezbędnego minimum administracyjnych agend państwowych i możliwie daleko idące stopniowe przekazywanie ich samorządom. Ta należy zwłaszcza: szkolnictwo powszechne, szpitalnictwo, opieka społeczna, pośrednictwo pracy i administracja drogowa.

„Warunkami, od których zależy rzeczywistnienie powyższej zasady, są:

„a) uchwalenie ustaw o samorządzie gminnym, wiejskim i miejskim, powiatowym i wojewódzkim;

„b) ustawowe rozgraniczenie dochodów podatkowych między państwem i samorządem“.

W jednym z dalszych dzieł o skarbowości samorządu ustalono następującą tezę:

„Skarbowość samorządu należy tak urządzić, aby niedobory, powstałe z niewystarczalności własnych źródeł dochodowych (własny majątek, własne przedsiębiorstwa, opłaty za świadczenia i t. d.) pokrywane były dodatkami do podatków państwowych. Praktyki pokrywania niedoborów subsydjami ze skarbu państwa należy stanowczo zaniechać“.

W pewnym związku ze sprawami samorządowymi pozostają również tezy zawarte w dziale „Gospodarstwo“, które brzmią, jak następuje:

I. Celem unikięcia przeszkód w rozwoju wytwórczości krajowej koniecznym jest:

a) dostosować ustawę z 18 grudnia 1919 roku o czasie pracy w przemyśle i handlu do uchwał konferencji waszyngtońskiej;

b) zmniejszyć liczbę dni świątecznych zgodnie z projektem ustawy z dn. 14 lutego 1921 roku (druk sejmowy 2469);

c) znieść karalność w przypadkach dobrowolnej pracy, trwającej do dwóch godzin dziennie ponad normę ustawową.

(Vot. sep. Dwa głosy proponują niezamieszczenie tego punktu),

d) dostosować ustawę o ochronie lokatorów do dzisiejszych stosunków tak, aby nie zniszczyła ona całkowitej dochodowości nieruchomości miejskich, będących źródłem bogactwa krajowego i dochodów skarbowych; należy przy nowelizowaniu tej ustawy uwzględnić tylko lokatorów ekonomicznie najbiedszych;

e) zabezpieczyć także wykonanie ustaw o reformie rolnej i o osadnictwie wojskowym, aby państwu zapewniony był ekwiwalent pieniężny za sprzedane mienie państwowe, i aby państwo zwolnione było od ciężaru finansowania reformy rolnej i osadnictwa do czasu osiągnięcia trwałej równowagi, a nie drogą zakazów wywozu.

II. Ograniczenie importu należy regulować drogą ceł, wywóz zaś drogą opłat wywozowych.

(Vot. sep. Trzy głosy proponują dodać: „Wywóz artykułów spożywczych pierwszej potrzeby może być dozwolony tylko w razie i w granicach stwierdzonego ich nadmiaru i ma być kontrolowany przez lotne komisje, wszelkie przekroczenia w tym względzie mają podlegać sądom doraźnym“.

III. Akcja kredytowa z budżetu państwowego winna być zaniechana.

Nowa taryfa celna.

Posel dr. Diamand wystąpił niedawno z wnioskiem, domagającym się, by rząd w przeciągu miesiąca złożył sejmowi projekt nowej taryfy celnej.

Zanim sejm przystąpi do opracowywania nowej taryfy celnej, musi zatwierdzić taryfę obecną, która dotychczas przez sejm nie przeszła (ma ją rząd sejmowi przedstawić w ciągu najbliższych kilku miesięcy).

Była ona układana na podstawie równi złota, a wobec spadku marki wprowadzono mnożniki 1000 i 1500, ponieważ jednak równia złota wymagałaby zastosowania mnożnika 6500, widzimy więc, że dla wielu gałęzi przemysłu mnożniki te nie wystarczają. Dla żelaza np. ochrona celna wynosi 8 procent, dla żelaza handlowego 10 procent; naogół nasze taryfy celne nie sięgają 15 — 20 procent wartości, podczas gdy we Francji dla niektórych artykułów ochrona celna stanowi 120 procent wartości, w Czechach 70 procent, nie mówiąc już o Stanach Zjednoczonych, które od września r. z. weszły na drogę celi prohibicyjnych. Tak postępują państwa silne gospodarczo, a więc i my — dopóki ekonomicznie stan kraju się nie poprawi, musimy dbać o ochronę celną.

Da się to osiągnąć przez doprowadzenie celi do równi złota, t. j. przez powrót do zasady, na której oparta została taryfa obecnie obowiązująca.

Dział sprawozdawczy.

Protokół.

5 (V sesji), posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dn. 6 lutego 1923 r.

Komplet radnych: 54. Obecnych radnych: 35.
Komplet członków Magistratu: 11. Obecnych członków Magistratu: 10.

Posiedzenie otworzył o g. 9 m. 15 wiecz. zastępca przewodniczącego R. M., r. St. Rapalski, w obecności quorum Rady (45 członków), zaprosił do stołu prezydalnego rr. sekretarzy F. Wójcika i W. Adamskiego, oraz sekretarza Prezydium p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Uchwalono:

I. W sprawie ustalenia porządku dziennego —

przyjąć ustalony porządek dzienny, przesuając na wniosek r. Kałużyńskiego

na pierwsze miejsce punkt II.

II. W sprawie członków Rady Miejskiej Leopolda Arndta i Mojżesza Helmana —

Po przyjęciu do wiadomości referatu komisji specjalnej treści następującej:

„Komisja radziecka, powołana w dniu 30 stycznia r. b. przez Radę Miejską z pośród członków tejże dla zbadania sprawy r. M. Helmana i ławnik Magistratu L. Arndta na podstawie memorjału Przewodniczącego Komitetu Budowy Szkół Powszechnych i Prezesa Rady Miejskiej p. Antoniego Remiszewskiego z dn. 29 stycznia r. b., po zapoznaniu się z memorjałem na posiedzeniach w d. 1 i 3 b. m. i wysłuchaniu zebranych pisemnie zeznań ławnika Leopolda Arndta i radnego Mojżesza Helmana i przez tychże podpitych, absolutną większością głosów wyraziła opinię, że wyjaśnienia i zeznania, złożone jak przez ławnika Leopolda Arndta, tak i przez radnego Mojżesza Helmana nietylko, że żadnego z inkryminowanych im zarzutów nie obalily, lecz potwierdziły:

1. że ławnik Leopold Arndt sprzedał w czasokresie od 28 kwietnia do 28 listopada 1922 r. z zapasów cegielni miejskich z wolnej ręki 1.261.000 sztuk cegły, a radny M. Helman, działając, jak twierdzi, w imieniu II Stow. Właśc. Nier. nabył z tej ilości w dn. 28. IV. 22 r. 500.000 sztuk i w dn. 5. V. 250.000 sztuk, ogółem 750.000 szt. po mk. 12.000.— za tydzień z terminem odbioru i płatności do dn. 1 lipca 1922 r. i że odbiór cegły oraz należność za nią nie były uskuteczniane w terminie;

2. że aczkolwiek §§ 5 i 7 ustawy II Stow. Właśc. Nier. pozwalają zawierać umowy i kontrakty (§ 5) i przewidują po otwarciu kooperatywy możliwość zaopatrywania członków Stowarzyszenia w materiały budowlane (§ 7), to jednak wobec niezalegalizowania kooperatywy i niepowzięcia przez Zarząd przewidzianej w § 28 ustawy uchwały w sprawie zakupu cegły radny Helman należytego upoważnienia do zawarcia transakcyj nie

posiadał, a, jak zeznaje, finansując te operacje na własną rękę, działał dla własnej korzyści;

3. że radny Helman sprzedał cegłę, zakupioną w Magistracie, Aleksandrowi Arndtowi — bratu ławnika — w dn. 29 9. (75.000 sztuk) i w dn. 6. 10. (225.000 sztuk) (kwity II Stow. № 15 i 17) ogółem 300.000 szt., czyli 40% całego zamówienia, oraz niejakiemu Pohlowi w dn. 6. 10 — 15.000 szt. i w dn. 16. 10 — 30.000 szt. (kwity II Stow. Wł. Nier. № 18 i 22), którzy nie są członkami Stowarzyszenia i zgodnie z §§ 5 i 7 Ustawy nie mieli prawa korzystać z prerogatyw członkowskich, a Stowarzyszenie, jako nie posiadające zarejestrowanej kooperatywy, nie było uprawnione do nabywania materiałów budowlanych i do dalszej odsprzedaży osobom, nie będącym członkami Stowarzyszenia;

że ławnik L. Arndt, jak zeznał, był osobiście materialnie zainteresowany w operacjach firmy Aleksander Arndt i należność za 300.000 sztuk cegły, jak zeznał r. Helman, wpłacił do Głównej Kasy Miejskiej po kilkakrotnym monitowaniu ławnika L. Arndt;

4. że nabywcy, członkowie Stowarzyszenia, cegły nie zatrzymywali dla własnych potrzeb, a przeważnie sprzedawali z zyskiem innym osobom;

5. że zgodnie z § 28 Ustawy II Stow. Wł. Nier. wszelkie dokumenty II Stow. Wł. Nier. winny być zaopatrzone dwoma podpisami, gdy tymczasem kwity do cegielni, uprawniające do odbioru cegły, podpisywał jedynie r. Helman, który, jak sam zeznał, finansował te transakcje, wobec czego tylko jego należy uważać za faktycznego kontrahenta.

6 i 7. że ławnik L. Arndt sprzedawał cegłę również urzędnikom miejskim po cenie kilkakrotnie niższej od rynkowej i znacznie niższej od własnych kosztów produkcji, zaś r. Helman sam zeznał, iż faktycznie korzystał z usług kierownika cegielni p. Jędrychowskiego przy wynajmowaniu podwód i ułatwianiu zwózki cegły, co bezwzględnie destrukcyj-

nie wpływało na moralność urzędników miejskich;

8. że ławnik Arndt rzeczywiście sprzedawał cegłę zarówno II Stow. Wł. Nier., jak i osobom prywatnym po cenie: od kwietnia do sierpnia mk. 12.000.— za tysiąc sztuk, od września do listopada mk. 16.000.— za tysiąc sztuk, gdy cena rynkowa była 22.000.— mk. (30.000.— mk.) do 25.000.— mk. (60.000.—) i od 32.000.— (60.000.—) do 48.000.— (85.000.—) a wg. cennika z dnia 27 listopada 22 r., wydanego przez Wydz. Budown. i podpisanego przez ławnika L. Arndta, w październiku 32.000.— mk., a w listop. 40.000.— mk. i aczkolwiek ławnik Arndt i r. Helman w swoich wyjaśnieniach powołują się na sporadyczne transakcje sprzedaży przez prywatne cegielnie po cenie niższej, to jednak twierdzenie takie obalają cenniki, ustalone przez Wydz. budownictwa dla władz państwowych i prywatnych przedsiębiorców;

9. że ceny sprzedaży cegły, samowolnie ustalone przez ławnika Arndta, faktycznie nie pokrywały własnych cen produkcji, i że transakcje wg. nich zawierane nazwały miasto na wielomilionowe straty, stwierdza kalkulacja przeprowadzona przez kierownika cegielni p. Jędrychowskiego (koszty własnej produkcji we wrześniu mk. 19.826.—, zaś cena sprzedażna mk. 18.500.—);

10 i 11. że II Stow. Wł. Nier. w osobie r. Helmana, choć w myśl umowy obowiązane było zakupioną cegłę odebrać najpóźniej do dnia 1 lipca 1922 r. i w tym terminie uiszczyć całkowitą należność, to jednakże r. Helman oraz inne osoby, występujące rzekomo z ramienia wspomnianej instytucji, odbierały cegłę w okresie od maja ub. r. do stycznia b. r. i obecnie jeszcze leży w cegielni nieodebranych 56.000 szt., a należność za cegłę uiszczano z kilkumiesięcznym opóźnieniem; zaś Wydz. Budownictwa pomimo nieterminowego wpłacania należności nie podniósł ceny, ustalonej w kwietniu ub. r., co

przy stałym spadku waluty pociągało za sobą kolosalne straty dla miasta;

12. że r. Helman przez niedopuszczalne korzystanie z usług funkcjonarjusza Magistratu w osobie kierownika cegielni p. Jędrychowskiego przy dostarczaniu podwód dla różnych prywatnych nabywców, spowodował zastój w dowozie cegły dla dla budujących się szkół;

13. że powoływanie się ł. Arndta na upoważnienie Magistratu do sprzedaży 2.000.000 szt. cegły, wywołane jakoby troską o zdobycie placu na skład cegły świeżo wypalanej, jako też zdobycia funduszy na wykończenie szkoły przy ul. Zagajnikowej nie wytrzymuje krytyki z 2 względów:

a) troszcząc się rzekomo o zdobycie wolnej przestrzeni dla wytoczenia z pieca świeżej cegły, nie przestrzegał wcale terminowości odbioru tejże, wskutek czego nie mógł zdobyć wolnej przestrzeni, która rzekomo wywołała potrzebę sprzedaży 2 milj. szt. cegieł, gdyż wogóle odbiór cegły odbywał się przeważnie z kilkumiesięcznym opóźnieniem, a tereny, zajęte przez cegielnię (około 40 morgów) zawsze mogły wyprodukowaną ilość cegły pomieścić.

b) twierdzenie, jakoby fundusze osiągnięte ze sprzedaży cegły miały częściowo pokryć koszt budowy gmachu szkolnego przy ul. Zagajnikowej, upada, gdyż nieprzetrzymanie cen rynkowych zmniejszyło przewidywany wpływ do minimum, co w żadnym wypadku nie mogło dać poważniejszych sum, mających znaczenie dla dokończenia budowy wspomnianej szkoły;

14. że wyzbycie się zapasu cegły po cenach niżej własnych kosztów produkcji, co zmusza Magistrat do wypalania nowej cegły po wielokrotnie wyższych cenach, nasuwa myśl, iż tranzakcje te prawdopodobnie nie były zawierane bez chęci osiągnięcia osobistych korzyści. — przeto Komisja, nie mając możliwości zbadania świadków pod przysięgą, ani też zebrania dowodów, przewidzianym przez pra-

wo sposobem, które to dane może zebrać jedynie władza sądowa, pozostawia konkretne stwierdzenie tych faktów tymże władzom".

Rada Miejska postanawia:

1. sprawę ławnika Leopolda Arndta skierować do p. prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Łodzi,

2. za czyny nieetyczne i hańbiące, zgodnie z art. 28 Dekretu o S. M., wykluczyć ławnika Leopolda Arndta i radnego Mojżesza Helmana ze składu Rady Miejskiej,

3. wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w p. 1 niniejszej uchwały.

(W głosowaniu brało udział 45 członków R. M., z których 44-ch oświadczyło się za uchwałą, jeden zaś głosował przeciw).

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: L. Arndta E. Joela, L. J. Minchberga, F. Pudlarza, J. Rosenblatt, A. Rzewskiego, A. Uty, usprawiedliwiających nieobecność swą na dzisiejszym posiedzeniu.

2. a) pismo r. M. Helmana treści następującej:

"Z ogłoszonego przez pp. członków K-sji Kapłana i Praszkiara oświadczenia wynika, że niema żadnych gwarancji bezstronnego, sprawiedliwego zbadania mojej sprawy.

Oświadczam, że w dniu dzisiejszym złożyłem mandat radnego i proszę o zakomunikowanie tegoż na najbliższym posiedzeniu Rady Miejskiej".

b) oświadczenie r. Nowosielskiego, że zdaniem jego członkowie R. M. Kapłan i Praszkiar, zawiadamiając przedwcześnie r. Helmana o rezolucji Komisji specjalnej, postąpili niewłaściwie, gdyż będąc członkami K-sji specjalnej dla zbadania zarzutów przeciwko r. Helmanowi, obowiązani byli, w myśl postanowienia tejże, do zachowania nazewnątrz ścisłej tajemnicy.

3. uchwała Magistratu № 64 z dn. 19 stycznia 1923 r.

"Na wniosek delegacji Wydz. Zdrow. Publ. № 6 z dn. 11. stycznia 1923 r., postanowiono:

1. ustalić, po zynając od dnia 1 stycznia 1923 r., następujące opłaty za utrzymanie i utrzymanie chorych w szpitalach prywatnych:

a) za leczenie chorego na oddziałach chirurgicznych w szpit. im. małż. Poznańskich i Ewangelickim mk. 8.000.— dzien.,

b) za leczenie chorego na oddz. wewnętrznych w szpit. im. małż. Poznańskich i Ewangelickim mk. 7.000.— dzien.,

c) za leczenie dziecka w szpitalu „Anny-Marii”: na oddz. wewnętrznym mk. 4.500.— dz., na oddz. chirurgicznym mk. 5.000.— dziennie

d) za leczenie umysłowo-chorego w szpitalu „Kochanówka” mk. 7.000.— dziennie.

e) za leczenie położnicy w przytułkach położniczych mk. 6 000.— dziennie,
f) za leczenie epileptyka w szpitalu Ewangeliickim mk. 1,000.— dziennie

g) za leczenie umysłowo-chorego w Zakładzie Psychjatrycznym w Kocborowie marek 4,000.— dziennie.

2. ustalić, poczynając od dn. 1 stycznia 1923 r., następujące opłaty za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach miejskich:

a) za leczenie chorego wewnętrznego mk. 7,000.— dziennie,

b) za leczenie chorego chirurgicznego mk. 8,000.— dziennie,

3. ustalić, poczynając od dn. 1 stycznia 1923 r., następujące opłaty:

A. za leczenie i utrzymanie stałych mieszkańców m. Łodzi, leczących się w szpitalach miejskich na własny rachunek:

a) za leczenie chorego wewnętrznego na sali ogólnej mk. 7,000.— dz.,

b) za leczenie chorego chirurgicznego na sali ogólnej mk. 8,000.— dziennie,

c) za leczenie chorego w klasie II (pokój 2-osobowy) mk. 14 000.— dziennie,

d) za leczenie chorego w klasie II (pokój 1-osobowy) mk. 16 000.— dziennie,

e) za utrzymanie własnej pielęgniarki na rachunek pacjenta mk 10,000.— dziennie,

B. za leczenie i utrzymanie niestających mieszkańców m. Łodzi, leczących się w szpitalach miejskich na własny rachunek, oraz chorych, kierowanych do szpitali miejskich przez Kasę Chorych m. Łodzi:

a) za leczenie chorego wewnętrznego mk. 7,000.— dziennie,

b) za leczenie chorego chirurgicznego mk. 8,000.— dziennie.

4. ściągając z gmin zamiejscowych na pokrycie kosztów rewizyjnych, jako też tytułem częściowego zwrotu wydatków, ponoszonych przez miasto na szpitalnictwo wogóle po mk. 100.— za każdego chorego dziennie".

Uchwalono:

III. W sprawie zatwierdzenia nowej taryfy Łódzkiej Rzeźni Miejskiej —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 86 z dn. 26 stycznia 1923 r., postanawia:

1. zatwierdzić z dniem 1 lutego 1923 r. następującą taryfę dla Łódzkiej Rzeźni Miejskiej za ubój bydła, używalność szop, obór, chlewów i targowiska oraz nadzór nad przywożeniem mięsem.

	za ubój	funt	mk.
a) bydła	wagi do	350	6.000.—
"	" "	600	7.000.—
"	" "	800	8.500.—
"	" wyżej	800	9.500.—
cieląt	" "	40	2.000.—
"	" "	40	2.500.—
baranów	" "	30	2.000.—
"	" "	30	2.500.—
kóz	" "	40	2.000.—
"	" "	40	2.500.—
koni	" "	600	8 500.—
"	" "	600	9.500.—
świń	" "	200	7.000.—
"	" "	200	8.000.—

b) za targowisko:

od koni	8.200.—
" bydła rogatego	2.400.—
" cieląt, baranów i kóz	1.000.—
" świń	1.600.—

c) za używalność szop, obór i chlewów:

od bydła rogatego i koni	1.600.—
" cieląt, baranów i kóz	400.—
" świń	800.—

d) za obejrzenie mięsa przy-

wozowego od puda	1.600.—
" przechowanie mięsa	800.—
" ważenie mięsa	80.—
" badanie mięsa wieprzowego pod mikroskopem od sztuki	2.400.—
" badanie mięsa przywozowego wieprzowego pod mikroskopem od kawałka	2.400.—

2. z dochodów brutto obliczać 10% na utrzymanie personelu weterynaryjnego,

3. zobowiązać Dyрекcję Rzeźni Miejskiej do pozostawienia dotychczasowych stawek za przechowywanie w chłodni produktów Wydziału Handlowo-Gospodarczego Magistratu.

4. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IV. W sprawie przyznania sub-sydjum Łódzkiej Orkiestrze Filharmonicznej —

uchwał żadnych nie powzięto.

Z powodu zdekompilowania sali przewodniczący o godz. 11 min. 30 wiecz. zamyka posiedzenie.

Przewodniczący (—) St. Rapalski.
Prowadzący protokół (—) P. Rundo.

Wykaz wpływów Kasy Miejskiej z opłat i podatków.

Rodzaj opłat i podatków	Wpływ za m. XII-1922		Wpływ od 16-I do 31-XII-22	
	na rzecz miasta	postronne	na rzecz miasta	postronne
Pod. grunt. 1916			326	47
" " 1917			710	—
" " 1918			3955	19
" " 1919			2041	85
" " 1920	13	—	266106	—
" okienny 1916			35	50
" od nieruch. 1917			2986	—
" " 1918			4781	50
" szacunkowy 1919	92	—	1006841	—
" " 1920	92	—	1019627	—
" od obrotu 19-22	4716870	—	26924051	38
" 5% kary	98804	—	980118	21
" mieszk. 1920	2770	—	970070	—
" " 1921	2770	—	959921	—
25% pod zam. poz., Opł. za czysz. kom. zalegl. II	48750	—	975625	—
" " 19 21	16910	—	6180888	39
Pod. repart. 1916			7832	72
" " 1917	200	—	252	45
" " 1918			6810	—
" " 1919	560	—	62135	—
" 15% kary 19 6			1152	75
" 15% " 1917	30	—	37	35
" 5% " 1918			366	50
" 1% " 1919	106	—	6738	27
Opł. praw. jazdy 1921			1437	50
" " 1921	3200	—	77315	—
" " 1922	374800	—	18414593	—
Zwrot za znaczki	14630	—	1360740	—
Pod. szkolny 1921	13947525	—	78383243	—
" na obr. Państwa	19919550	—	92570097	60
" 1% kary	1205270	—	1919673	40
Pod. od doch. 1918			135325	60
" " 1919	152289	—	23111002	—
" 1% kary	6172	70	1394695	47
Pod. patent. 1917			282	50
" " 1918			1195	75
" " 1919			1258	75
" " 1921			1449152	50
" od psów 1920			1000	—
" " 1921	80	—	40800	—
" " 1922	102000	—	5241500	—
Zwrot za znaczki	8400	—	417525	—
Do przeniesienia	40821883	70	293903941	60
				3193
				70

Rodzaj opłat i podatków	Wpływ za m. XII-1922		Wpływ od 16-I do 31-XII-22			
	na rzecz miasta	postronne	na rzecz miasta	postronne		
Z przeniesienia	40821883	70	268903941	60	3193	70
Skład. ogniowa 19-20					2723	71
Pod. od piwa	1851840	—	10954881	21		
5% kary			313825	—		
Pod. od widow. 21-22	109503846	—	489849753	63		
1% kary	230942	70	474023	89		
Skład dla Gmin Żyd.		2228578	—		20119993	50
Pol. zamiejscowe		1431881	58		9224909	81
Kary sądowe		174700	—		485685	—
Porto do pol. zam.		8202	48		76958	32
Zlec. magistrackie	8541473	65	12752632	66		
Zezw. przem. handl.			126425	—		
Kary. K. P. Nauczania		41000	—		1454670	—
Opł. od wyrob. alk.	51430032	—	153253564	95		
5% kary			13281	55		
„ od obrotu prod.						
przem.	101925825	—	564352513	52		
3% kary	350725	72	2706554	88		
„ od szyld. i rekl.	317140	—	12847600	—		
Skład. na bud. tearu	18835762	60	188935360	27		
1% kary	12789	50	88078	20		
Pod. hotelowy	15089850	—	73453896	—		
5% kary			4610	—		
„ sylwestrowy			1412822	—		
Zaleg. pod. gminne			884	18		
Kary za naduż. bilet			100000	—		
Opł. za sekwestr	6235646	60	15104490	—		
Pod. od doch. 1922		201140630	—		201140630	—
Kary od tegoż		23001159	—		23001159	—
	349947757	47	228026146	06	1845149942	04
					255509923	04
Uwaga:	577,973,903.53		2,095,659,865.08			
Wpł. do Kasy Skarb.						
dod. do pod. patent.	40,873,106.50		366,199,963.80			

Sprawozdanie z działalności Wydziału Zdrowotności Publicznej w miesiącu grudniu 1922 roku.

Tablica zachorowań i skonów na choroby zakaźne.

CHOROBY	zachorowań	skonów
1. tyfus plamisty	8	—
2. „ brzusznym	39	12
3. czerwonka	3	2
4. płońca	23	—

CHOROBY	zachorowań	skonów
5. błonica	13	1
6. jaglica	123	—
7. róża	13	1
8. gorączka połogowa	6	3
9. odra	82	9
10. drętewica karku	3	1
11. grąźlica	—	66

Działalność poszczególnych instytucyj Wydziału Zdrowotności Publicznej.

a) w szpitalach miejskich:
Radogosz, Chojny, DREWNOWSKA,
ALEKSANDRA, MARJI-MAGDALENY razem
20373 dni szpitalnych,
b) w szpitalach obcych:
„Kochanówka“, „Anny - Marji“,
Ewangelicki, Poznańskich razem
14900 dni szpitalnych,
c) w przytułkach położniczych:
przy ul. Dzielnej, przy ul. Sien-
kiewicza razem 1132 dni szpitalnych,
Dom Izolacyjny 54 dni szpi-
talnych.
W I-szym zakładzie kąpie- osób
lowym miejskim wykąpano 9197
W II-gim zakładzie kąpie-
lowym miejskim wykąpano 2588
razem 11785

Udzielono porad w ambula- torjach:

w I-szem miejskim —	1552 osobom
„ II-im „ —	900 „
„ ambulat. Chrześć.	„
„ Tow. Dobr. —	290 „
„ ambal. Anny-Marji —	308 „
„ ambulatorjum „Li- nas Hacholm“ —	1764 „
„ ambulatorjum Po- znańskich „ —	848 „
razem —	5661 osobom

W ambulatorjach szkolnych:

w I-szem ambulat. —	1450 osobom
„ II-gim „ —	437 „
„ III-ciem „ —	876 „
„ IV-tem „ —	777 „
„ V-tem „ —	1431 „
razem —	4971 osobom

Miejska Izba Odkazająca:

a) dokonała odkazeń 202 w 404
tabik. o pojemności 30650 m³,
b) odkaziła i ooczyściła w stałym
kotle 2051 fant. rzezy.

**Miejska Pracownia Bakterjolo-
giczna** dokonała 603 badań, Prose-
ktorjum Miejskie dokonało 4 sekcje
kl niezne, 6 sądowych i 18 rozbiórów
histopat. logicznych.

Miejskie Pogotowie Ratunkowe:

I. Dział Przewozowy:

przy chorobach adzielał.	103
„ „ „ nicadzielał.	199
zwłok	16

II: Dział Ratunkowy:

wczwał	416
wypadków	287
przewozów	120

Sekcja do Walki z Gruźlicą:

a) do Poradni Sekcji zgłosiło się
496 osób, dorosłych 134 i dzieci 362,
b) Zbadano 127 osób, dorosłych i 287
dzieci, c) Sanitarki dokonały 300
wywiadów, d) W Pracowni Rozpoz-
nawczej badano płwociny 110 oso-
bom, z tego z wynikiem dodatnim
14, e) Dokonano opatrunków chirur-
gicznych na mięsieie 115.

Lekarze sanitarni:

1.. dokonali 180 oględzin sanitarnych,
120 oględzin zwłok, wywiadów
tyfasowych 52, płonicy 2, czerwonki
1, gorączki połogowej 3.

**Miejski Zakład ambulatoryj-
nego leczenia świerzbu** adzielił
porad 380, wyleczono 101 osób.

Miejska Apteka Szpitalna wy-
dała: artykułów pojedynczych 1073,
recept 995.

Sekcja do Walki z Jaglicą:

Zgłosiło się chorych na jaglicę
po raz pierwszy 191 osób, ogółem
zrobiono 1072 opatrunków.

Urząd Weterynaryjny:

I. Choroby zaraźliwe zwierzęce.

Wścieklizna psów: kwarantanna
w mięsieie.

Zaraza płucna bydła rogatego:
Na folwarku Jaljanów 10 szt. sprze-
dano na rzeź z wolnej ręki. Pozo-
stało 29 szt. pod obserwacją.

Nosacizna: przy ul. Jaljasza pod
№ 30 pozostałe 2 konie oznano za
wolne od podejrzenia o zarażenie
się i punkt zlikwidowano. Przy ul.
Wólezańskiej pod № 147 został zni-
szczony 1 koń chory, pozostałe 6
koni pod obserwacją.

Zoty: Przy ul. Widzewskiej pod
№ 61 zachorowało i wyzdrowiało
2 konie, punkt zlikwidowano.

Świerzb: Stwierdzono przy ul.
Zgierskiej pod № 70 a 1 konia,
którego poddano leczeniu.

II. Rakarnia:

Dostarczono i zniszczono trupów końskich 34, drobnych zwierząt 12. Prócz tego zniszczono 97 złowionych psów, walęsających się.

III. Dozór weterynaryjny nad zwierzętami handlowymi i surowcami zwierzęcymi.

Na targowisku obejrzano 927 koni.

Oa stacjach kolejowych w Łodzi zbadano: bydła rogatego 2037 sztuk, cieląt 277, owice i kóz 2183, trzody chlewnej 3774, koni 160, ptactwa 15,000 szt., mięsa 1160 klg., skór 5987 szt., kiszek 121 beczek.

IV. Dozór sanitarny.

Zbadano: sklepów z mięsem i rybami 115, hal mięsnych 2, stajen 30, obór 15, gęsiarni 2, rzeźni dla ptactwa 2. Nadto lekarze weter. przyjmowali udział w 35 komisjach.

V. Rzeźnie Miejska:

zabito bydła rogatego 1837 szt., cieląt 853, owice 853, kóz 30, świń 6239 i koni 47.

Mięsa przywozowego zbadano 36150 f. Na stacji trychinoskopijnej zbadano 90828 preparatów mięsa wędprzowego.

U zabitych zwierząt stwierdzono następujące choroby: trychiny u 6 i węgry u 34 świń, gruźlicę u 143 szt. bydła rogatego i 30 świń, inne choroby u 196 zwierząt.

Bałucka: zabito bydła rogatego 2997 szt., cieląt 1782 szt., owice i kóz 3012, świń 1417, koni 252. Mięsa przywozowego zbadano: 5 tusz bydła rog., 2 tusze cielęcę, 3 tusze owice, 2 tusze końskie. U zabitych zwierząt stwierdzono następujące choroby: trychiny u 3 i węgry u 6 świń, nosaciznę u 1 konia, gruźlicę u 242 szt. bydła rogatego, u 9 owice i kóz i 7 świń, inne choroby u 424 zwierząt.

Prócz powyższych czynności pobierano państwowy podatek procentowy od zwierząt obejrzanych na stacjach kolejowych i w rzeźniach.

Kronika miejska.

— **Dlaczego została rozwiązana Rada Miejska?** Wbrew niezgodnym z prawdą pogłoskom; jakoby Łódzka Rada Miejska została rozwiązana przez Min. Spraw Wewn. na skutek złej gospodarki samorządowej, interwencji niektórych posłów i t. d., rozwiązanie Rady Miejskiej nastąpiło wyłącznie z powodów natury formalno-prawnej.

Na zasadzie „Dekretu o samorządzie miejskim” z dn. 4 lutego 1919 r. w wypadku zdekompletowania Rady Miejskiej prezydent miasta zarządza z urzędu wybory uzupełniające, a zezwolenie i legalizacja wyborów uzupełniających przez władze nadzorcze są — wobec wyraźnego brzmienia Dekretu — zbyteczne. Wybory te miały być przeprowadzone w Łodzi na podstawie poprzednich list wyborczych do Rady Miejskiej. Okazało się jednak, że skrzynki, zawierające dawne listy, zostały przez niewiadomych sprawców rozbite, a listy uległy częściowo kradzieży, o czem Magistrat skierował odpowiednie doniesienie do Prokuratorji.

W tych okolicznościach Magistrat zwrócił się do władz nadzorczych z prośbą o wyjaśnienie, czy wybory uzupełniające mogą być ewentualnie dokonane na podstawie list wyborczych do Sejmu Ustawodawczego. Min. Spr. Wewn. orzekło jednak, że — ze względów formalnych — ten sposób dokonania wyborów uzupełniających akceptowany być nie może, i w konsekwencji,

mając na uwadze zdekompletowanie Rady Miejskiej, zarządziło jej całkowite rozwiązanie.

Pogłoski, jakoby jednocześnie „rozwiązany został Magistrat“ są zupełnie bezpodstawne, gdyż, zgodnie z obowiązującymi przepisami, Magistrat pełni swe funkcje nadal, aż do chwili zebrania się nowej Rady Miejskiej.

— **Komisja redukcyjna.** W związku z zamierzoną redukcją personelu pracowników miejskich Magistrat postanowił wydelegować do komisji redukcyjnej: ławników Gackiego i dr. Grynberga (podkomisja dla urzędników) oraz wiceprezydenta dr. Waryńskiego i ławnika Klimaszewskiego (podkomisja dla robotników). Do każdej z tych podkomisji wejdzie po 2-ech przedstawicieli zainteresowanych związków pracowniczych.

— **Rehabilitacja.** Za rzekomo nie należycie pełnienie obowiązków służbowych został zwolniony w marcu 1921 roku p. St. Górnicki, pracownik Komitetu Taniach Kuchen, sprawa zaś jego przestępstw służbowych z art. 639 K. K. została skierowana do prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Łodzi.

Przeprowadzone przez prokuratora dochodzenie wykazało brak dostatecznych poszlak inkryminowanego p. Górnickiemu przestępstwa, wobec czego Wydział Karny Sądu Okręgowego w Łodzi na posiedzeniu gospodarczym w dniu 25 listopada 1922 roku postanowił rzeczoną sprawę na zasadzie art. 227 U. P. K. amoryżić.

Stwierdzając powyższe, Magistrat m. Łodzi uznaje, iż wskutek niestrasznego oskarżenia została p. Górnickiemu wyrządzona krzywda moralna i dlatego postanowił ogłosić niniejszy komunikat w prasie i wynagrodzić mu szkody i straty, poniesione z tego tytułu.

— **Kary za niedopełnienie obowiązku szkolnego.** W tygodniu od 29-1 do 3-11 r. b. za nieposyłanie dzieci do szkoły z wyroków Komisji Powszechnego Nauczania odbyli kary aresztu: 1) Grajman Jakób, Nowo-Kielma 1, 2 dni, 2) Malinowski Władysław, Radwańska 39, 2 dni, 3) Wawrzyniakowa Rozalja, Młynarska 30, 1 dzień.

— **Miasta w walce z drożyzną.** Magistrat m. Radomia zawiadomił Magistrat Łódzki, że zwrócił — się na zasadzie uchwały radomskiej Rady Miejskiej — do zarządu Związku Miast o podjęcie kroków a czynników miarodajnych, by wydały one szereg skutecznych zarządzeń w sprawie walki z drożyzną. Za najważniejsze z takich zarządzeń Magistrat m. Radomia uważa: 1) bezwzględny zakaz wywozu artykułów pierwszej potrzeby zagranicę; 2) zniesienie w art. 7 Ustawy z dn. 5-VIII-1922 r. ustępu, zwalniającego producentów rolnych od odpowiedzialności za pobieranie nadmiernych cen za produkty; 3) wypracowanie przez organa rządowe rozporządzenia wykonawczego do Ustawy z dn. 5-VIII-1922 r. w przedmiocie zmian w Ustawie z dnia 2-VII-1920 r. o zwalczeniu lichwy wojennej Postulaty m. Radomia były przedmiotem dyskusji na ostatniem posiedzeniu Magistratu Łódzkiego, który postanowił inicjatywę Radomia poprzeć i wystąpić do Zw. Miast z analogicznym memorandumem.

— **Sprawa podwyżek dla urzędników miejskich.** Na posiedzeniu Magistratu w dniu 12 lutego b. b. po przyjęciu do wiadomości oświadczenia przedstawicieli Związków Zawod. Prac. Miejskich w Łodzi z dn. 10-go lutego r. b. postanowiono: 1) podwyższyć wysokość mnożnika na m. luty 1923 r. o dalsze 60 proc., t. j. z 13321 do 21314 punktów; wypłata należnej pracownikom miejskim różnicy poborów za m. luty rozpocznie się w dniu 20 lutego 1923 roku; 2) wobec dzi-

siejszej sytuacji finansowej Państwa i miasta wezwać Związki Zawodowe Pracowników Miejskich w Łodzi do wyłonienia delegacji w składzie 6 osób celem natychmiastowego wszczęcia pertraktacji z przedstawicielami Magistratu m. Łodzi w sprawie unormowania warunków płacy i pracy pracowników Zarządu Miejskiego na przyszłość.

— **Gmach dla Związku Strzeleckiego.** Oddział Łódzki Zw. Strzeleckiego zwrócił się do Magistratu z prośbą o oddanie związkowi parceli gruntu pod budowę własnej siedziby. Traktując zasadniczo prośbę tę przychylnie, Magistrat musi liczyć się z tem, że narazie odpowiedniego placu nie posiada. Sprawa ta stanie się aktualną dopiero wówczas, gdy Magistrat będzie mógł korzystać z prawa wywłaszczenia i wykupywania terenów w promieniu 15-kilometrowym od miasta. Podanie Zw. Strzeleckiego przekazane zostało Komisji Rozbudowy Miasta.

— **Podwyższenie podatku widowiskowego.** Na wniosek dyr. zarządu głównego, p. Pileara, Magistrat postanowił polecić Oddziałowi Podatkowemu opracować modyfikację ustawy o podatku widowiskowym w ten sposób, by wysokość podatku sięgała stawek, stosowanych w Warszawie.

— **Komisja Rozbudowy Miasta.** Magistrat postanowił powołać do życia Komisję Rozbudowy Miasta, której skład ustalono częściowo w sposób następujący: prez. Rzewski, ławn. Grynberg, architekt miejski inż. Lisowski, jeden przedstawiciel Koła Architektów i jeden przedstawiciel Stow. Techników.

— **Podwyższenie opłat za leczenie i przewóz chorych.** Magistrat postanowił na wniosek delegacji Wydziału Zdrow. Publ. podwyższyć z d. 1. b. m. opłaty za leczenie i przewóz chorych w następujący sposób:

A. W szpitalach prywatnych:

Za leczenie chorego w oddz. chirurg. szpit. Poznańskich i Ewang. 10.000.— mk. dziennie.

Za leczenie chorego w oddz. wewn. szpit. Poznańskich i Ewang. 8.750.— mk. dziennie.

Za leczenie umysłowo-chorego w Kochanówce 10.000.— mk. dziennie.

Za leczenie umysłowo-chorego w Warcie 6.000.— mk. dziennie.

Za leczenie umysłowo-chorego w Koźborowie 4.000.— mk. dziennie.

Za leczenie położnic 10.000.— mk. dziennie.

Za leczenie epileptyków w szpit. Ewang. 1.250.— mk. dziennie.

B. W szpitalach miejskich:

Za leczenie chorego w oddz. chirurg. 10.000.— mk. dziennie.

Za leczenie chorego w oddz. wewn. 8.750.— mk. dziennie.

C. Za leczenie i utrzymanie niestałych mieszkańców m. Łodzi, leczących się w szpitalach miejskich na własny rachunek, oraz chorych, kierowanych do szpitali miejskich przez Kasę Chorych:

Za chor. wewn. 10.000.— mk. dz.

„ do chirurg. 12.000.— „ „

Co do opłat za przewóz podwyższono je jak następuje:

Za przewóz chorego z domu do szpitala w Śródmieściu: a) w dzień 12.000.— mk. b) w nocy 24.000.— mk.

Za przewóz chorego z domu do szpitala zamiejskiego: a) w dzień 16.000.— mk. b) w nocy 32.000.— mk.

Za przewóz chorego z kolei kaliskiej do mieszkania: a) w dzień 16.000.— mk. b) w nocy 32.000.— mk.

Za przewóz chorego z kolei Fabrycznej do mieszkania: a) w dzień 12.000.— mk. b) w nocy 24.000.— mk.

Z życia miast polskich.

Szkolnictwo w Lublinie.

Lubelska Rada miejska upoważniła magistrat do adzielenia gimnazjum państwowemu im. hetmana Zamojskiego w Lublinie subwencji w kwocie 3 milionów mk. na nadba-

dowę piętra w gmachu wymienio-
nego gimnazjum, z tem, że dzieci
pracowników miejskich będą korzy-
stały z prawa pierwszeństwa przy
zapisie do męskich państwowych
gimnazjów w Łablinie.

Rada miejska apoważniła magi-
strat do poczynienia starań w Urzę-
dzie ziemskim w celu otrzymania
30 morgowej parceli w majątku Pra-
wiedniki na założenie kolonij letnich
dla dzieci szkół powszechnych mia-
sta Łablina.

O pożyczkę dolarową dla Warszawy.

Pełnomocnik magistratu m. War-
szawy w dalszym ciągu prowadzi
pertraktacje w Stanach Zjednoczo-
nych w sprawie zawarcia pożyczki
dolarowej dla miasta. Atoli zatarg
francusko-niemiecki do tego stopnia
zaniepokoił cały rynek pieniężny, iż
pomyślnie załatwienie tej sprawy po-
szło w odwołkę.

Wystawa gazownicza.

Dyrekcja Gazowni w Bydgo-
szczy uchwaliła odłożyć wystawę
gazowniczą, aż do terminu ogólnej
wystawy przemysłowej, planowanej
w Bydgoszczy w miesiącu maja lub
czerwca b. r.

Odbudowa kaliskiego ratusza.

Kaliska Rada miejska wezwała
Magistrat, by, nie przestając czynić
zabiegów o prędzszy przyjazd do Ka-
liska komisji międzyministerjalnej w
sprawie ratusza, sporządził plany na
budowę ratusza, usuwając wady i
braki techniczne budowli, przy
uwzględnieniu konstrukcji gmachu,
celem przedstawienia tych planów
ministerstwu robót publicznych do
zatwierdzenia.

Rozbudowa miasta.

Magistrat warszawski zatwierdził
nowy projekt regulacji terenu, prze-
znaczonego ustawą sejmową z dnia
2 lipca 1921 r. na Żoliborzu, na pół-
noc od Cytadeli, dla celów mieszka-
niowych. Projekt będzie zrealizowa-
ny po zatwierdzeniu go przez Radę
Miejską.

Podwyżka taryfy dorożek samochodowych.

Magistrat Warszawski postanowił
zgłosić do rady miejskiej wnio-
sek o podwyższenie taryfy dla do-
rożek samochodowych, która pozo-
stawała bez zmiany od października
r. ub.

W myśl wniosku magistratu no-
wa taryfa ma wynosić za kilometr
jazdy w dzień zamiast 700 mk. —
1400 mk., w nocy zamiast 1200 mk. —
1800 mk., wreszcie za godzinę oczeki-
wania 5000 mk. zamiast 2000 mk.

Jednocześnie zostaje podwyższona
opłata od dorożek samocho-
dowych na rzecz miasta z 20,000 mk.
do 34,000 mk. Za sprawdzanie zaś
taksometrów miasto pobierać będzie
opłatę 1700 mk., zamiast jak dotych-
czas 1000 mk.

Stan szkolnictwa powszechnego w Warszawie.

Według sprawozdania miejskiego
wydziału szkolnego w roku szkol-
nym 1921/22 szkolnictwo powszech-
ne posiada: Z ognisk szkolnych z
ogólną ilością 1.225 oddziałów, z
których było 664 porannych i 561
popołudniowych. Do wszystkich tych
oddziałów uczęszczało 58,898 dzieci,
a w tej liczbie 26,497 chłopców i
32,401 dziewcząt. Według wyznań
uczęszczająca do szkół powszech-
nych dziatwa dzieliła się na grupy:
katolików 49,686, wyznania mo że-
szowego 7,895, innych wyznań 1,316.

Personel nauczycielski liczył 1,727
osób, którym miasto w postaci do-
datków dobrowolnych wypłaciło
73,436,806 mk.

Wynagrodzenie stażby w szko-
łach miejskich obciążyło kasę miej-
ską wydatkiem 189,128,077 mk.

Obecnie ilość oddziałów szko-
lnych oraz liczba uczęszczających do
nich dzieci powiększyła się, co prze-
dewszystkiem należy przypisać wy-
budowania przez miasto nowych ba-
dynków szkolnych.

Treść numeru 8-go:

Ankieta w sprawie przerwy w ruchu gazowni miejskiej w grudniu r. ub.
Budowa Kolonji Dziecięcej w Busku.—

Z zagadnień finansowych.

Naprawa finansów Rzeczypospolitej i samorządy.—⁴ Nowa taryfa celna.—

Dział sprawodawczy.

Protokół 5 posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 6 lutego 1923 r.— Wykaz wpływów Kasy Miejskiej z opłat i podatków.— Sprawozdanie z działalności Wydziału Zdrowotności Publicznej w miesiącu grudniu 1922 roku.—

Kronika miejska.—

Z życia miast polskich.—

Licytacje przymusowe.

Dnia 21 lutego 1923 r. od godz. 9-ej rano odbędzie się licytacja przy ul. Drewnowska 6, kredens. Aleksandryjska 28, kredens kuchenny, szafa, stół, 3 kapy. Śląska 44, zegar. Zachodnia 38, 2 szt. towaru. Zachodnia 49, kredens, 2 szafy i lustro. Piotrkowska 44, 2 szt. towaru. Zawadzka 12, 1 szt. towaru. Pańska 12, szafa. Zawadzka 15, kanapa. Południowa 9, pokój stołowy. Zawadzka 16-a szafa. Zakątna 61, szafa, lustro i stół. Zawadzka 18, kredens. Kościelna 1, towar kolonialny. Zawadzka 28, 2 maszyny do szycia. Kościelna 5, towar kolonialny. Zawadzka 31, 2 szafy. Zawadzka 31, 2 szafy. Kłińskiego 40, maszyna do pisania. Kilińskiego 40, zegar. Północna 25, szafa lustro i umywalnia. Cegielniana 38, 3 szt. manufaktury Skwerowa 1, kasa i garnitur mebli. Cegielniana 42, 25 szt towaru. Cegielniana 44, 1 szt. towaru. Cegielniana 45, 2 szt. towaru. Cegielniana 47, kredens i tremo Cegielniana 49, 2 szafy. Cegielniana 52, 3 szt. towaru. Cegielniana 53, kredens. Cegielniana 53, 2 szafy. Cegielniana 54, kredens. otomana i stół. Cegielniana 55, kredens i szafa. Cegielniana 57, kanapa, Cegielniana 64, 2 szafy. Cegielniana 65, szafa i biblioteka. Stary Rynek 4, towar kolonialny. Stary Rynek 10, 3 worki faryny. Stary Rynek 15, 30 par butów. St. Rynek 15, 25 szt. żelazek i 20 moździerz. St. Rynek 2, materiały piśmienne. Drewnowska 30, 3 szafy. Podrzeczna 8, 2 szafy. Drewnowska 54, 1 szafa i sofa. Pomorska 25, 2 szafy. Aleksandryjska 29, koldra pluszowa. Piotrkowska 21, 100 mtr. metkalu. Nowomiejska 30, materiały piśmienne. Nowomiejska 29, kredens i pomocnik. Nowomiejska 22, 3 szt. towaru. Nowomiejska 34, szafa dywan i obrus. Zgierska 24, lustro i szafa. Aleksandrowska 74, szafa. Plac Wolności 4, tremo i garderoba. Pl. Wolności 6, 5 szt. towaru. Pl. Wolności 7, tremo, kredens, otomana i szafa. Wschodnia 43, zegar. Północna 12, krzesło. Północna 11, krzesło i drabiuka. Pomorska 18, tremo. Nowaka 17, szafa. Ludwiki 15, hotel. Nowomiejska 3, krzesło kuchenne. Nowaka 19, stół i 2 krzesła. Aleksandrowska 39, 4 pary kamazy. Piotrkowska 31, 10 szt. towaru. Piotrkowska 41, 10 szt. towaru. Piotrkowska 33, 10 chustek letnich. Cegielniana 15, 10 szt. materiału. Cegielniana 44, garderoba. Nowomiejska 4 maszyna do szycia. Nowomiejska 5, 2 kapy pluszowe. St. Rynek 2 orzechy i marmolada. Gdańska 67, 2 szafy. zegar, biurko i kanapa. Piotrkowska 46, 390 paczek towaru. Piotrkowska 66, kredens. 5 stołów i umywalnia. Piotrkowska 66 pianino. Piotrkowska 66, otomana, 2 szafy i maszyna do szycia. Piotrkowska 35, szafa. Piotrkowska 58, 5 szt. towaru. Piotrkowska 68, 40 szt. towaru. Piotrkowska 64, 2 kontuary. Piotrkowska 64, 30 tuzinów pończoch. Dzielna 2, kredens i zegar. Dzielna 6, lodówka. Traugutta 12, tremo. Dzielna 41, kredens otomana i tremo. Dzielna 49, kredens i pomocnik. Przejazd 40, pokój stołowy i pianino. Piotrkowska 64, 7 szt. towaru. Dzielna 56, pokój stołowy.

Dnia 22 lutego 1923 r. od godz. 9 ej rano odbędzie się licytacja przy ul. Piotrkowska 18, 2 szt. towaru. Głęboka 12, zegar. Solna 11, bryczka. Nawrot 92, 2 kontuary i szafa. Piotrkowska 190, samowar, lustro i kredens. Rokicińska 174, stół. Piotrkowska 200, kredens i stół. Radwańska 40, fortepian. Piotrkowska 82, 5 szt. towaru. Piotrkowska 82 5 szt towaru. Piotrkowska 82, 5 tuzinów woalu. Piotrkowska 277, stół. Piotrkowska 285, tremo i 2 su'nie białe. Dzielna 39, pomocnik kredensowy. Wodna 21, kredens. Dzielna 9, kanapa, stół krzesło i hotel. Dzielna 16, 50 par kalessonów. Dzielna 20, 2 maszyny. Piotrkowska 121, lustro. Nowozarzewska 7, lustro. Pucka 3, zegar. Dzielna 31, 3 szafy i tremo. Przejazd 30, gabinet. Radwańska 40, 20 fartuchów. Piotrkowska 203, surówka i 10 szt. towaru. Główna 8, 3 duże lalki. Główna 51, towar. Główna 55, kredens, zegar i 4 krzesła. Kałwa 17, kredens, otomana i stół. Piotrkowska 174, 2 zegary i maszyna do pisania. Kałwa 17, fortepian, szafa, lustro, sofa i kredens. Nowozarzewska 20, 3 szafy, otomana i zegar. Napiórkowskiego 49, szafa i zegar. Napiórkowskiego 81, otomana.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Oddbite w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.